

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 846 τῆς 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί Ἐκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος τοῦ 1970 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 97 τοῦ 1970

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶν :

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ἐκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος τοῦ 1970. Συνοπτικός τίτλος.

Μέρος Ι.—ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.

«ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἐκδοσις» κέκτηται οἷαν ἐννοίαν ἀπέδωκε τῷ ὄρῳ τούτῳ τὸ ἄρθρον 5'

«καθωρισμένη χώρα τῆς Κοινοπολιτείας» σημαίνει οἰανδήποτε χώραν τῆς Κοινοπολιτείας, ἥτις ἤθελεν ἐπὶ τούτῳ καθορισθῆ δύναμει τοῦ ἄρθρου 4'

«Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας» σημαίνει ξένον Κράτος, μεθ' οὗ συνήφθη συνθήκη ἐκδόσεως, τελοῦσα ἐν ἰσχύϊ·

«ξένον Κράτος» σημαίνει, ἐξαιρουμένων τῶν χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας, οἰονδήποτε ἕτερον, πλὴν τῆς Δημοκρατίας, Κράτος, περιλαμβάνει δὲ πᾶν συστατικὸν μέρος τοῦ τοιοῦτου Κράτους ὡς καὶ πάσας τὰς ἐδαφικὰς περιοχάς, ὧν τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ἔχει τὴν διεθνῆ ἐκπροσώπησιν·

«συνθήκη ἐκδόσεως» σημαίνει οἰανδήποτε συνθήκην ἢ συμφωνίαν, ἥτις ἤθελε συναφθῆ μετὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ ξένου τινὸς Κράτους καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν φυγοδίκων ἢ οἰανδήποτε τοιαύτην συναφθεῖσαν πρὸ τῆς 16ης Αὐγούστου 1960, ἧς ἡ ἰσχὺς ἐκτείνεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ δεσμεύει ταύτην·

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης·

«φυγόδικος» σημαίνει πρόσωπον, ὅπερ διώκεται ἢ κατεδικάσθη δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, διαπραχθέν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ξένου τινὸς Κράτους ἢ χώρας τινὸς τῆς Κοινοπολιτείας καὶ ὅπερ εὑρίσκεται ἢ ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι εὑρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ἐν τινὶ ξένῳ Κράτει ἢ ἐν τινὶ χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας.

«φυλάκιαις» περιλαμβάνει καὶ τὴν πάσης φύσεως κράτησιν «χώρα» περιλαμβάνει οἰανδήποτε ἑδαφικὴν περιοχὴν.

Μέρος ΙΙ.—ΕΚΔΟΣΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Πρόσωπα
ὑποκειμένα
εἰς ἔκδοσιν.

3. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πρόσωπον εὑρισκόμενον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ὅπερ διώκεται ἢ κατεδικάσθη δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἐν οἴῳδήποτε Κράτει συνάψαντι συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐν οἴῳδήποτε καθωρισμένην χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ ὅπερ καταζητεῖται πρὸς ἔκτισιν ποινῆς μετὰ καταδίκην αὐτοῦ διὰ τοιοῦτον ἀδίκημα εἰς οἴῳδήποτε τοιοῦτον Κράτος ἢ χώραν, δύναται νὰ συλληφθῇ καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὡς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Νόμου.

Καθωρισμένα
χώραι τῆς Κοι-
νοπολιτείας.

4.—(1) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, διὰ Διατάγματος αὐτοῦ δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισημῶ ἑφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ ὀρίσῃ χώραν τινὰ τῆς Κοινοπολιτείας ὡς καθωρισμένην τοιαύτην διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, διὰ Διατάγματος αὐτοῦ δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισημῶ ἑφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ ὀρίσῃ ὅτι ὁ παρὼν Νόμος θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκδοσιν προσώπων εἰς οἴανδήποτε καθωρισμένην χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ἐξ οἴασθῃποτε τοιαύτης χώρας, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ Διατάγματι ἐκάστοτε καθοριζόμενας ἐξαιρέσεις, προσαρμογὰς ἢ τροποποιήσεις.

Ἀδικήματα
δι' ὃ δύναται
νὰ χωρήσῃ
ἔκδοσις.

5.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ ἀδίκημα, δι' ὃ πρόσωπον τι διώκεται ἢ κατεδικάσθη εἰς Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς καθωρισμένην χώραν τῆς Κοινοπολιτείας, λογίζεται ὡς ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἔάν—

(α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἀδικήματος κατὰ τὴν νομοθεσίαν Κράτους, συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας, προνοῖται ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκδόσεως.

(β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ἀδικήματος κατὰ τὴν νομοθεσίαν καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, εἶναι ἀδίκημα ὅπερ, ὁπωσδήποτε περιγραφόμενον ἐν τῇ τοιαύτῃ νομοθεσίᾳ, ἐμπύπτη ἐν οἴῳδήποτε κατηγορίᾳ ἀδικημάτων ἐκτιθεμένη εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα, καὶ τιμωρῆται δυνάμει τῆς τοιαύτης νομοθεσίας, διὰ ποινῆς φυλακίσεως δώδεκα τοῦλάχιστον μηνῶν ἢ διὰ μείζονος τοιαύτης.

Παράρτημα.

(γ) ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἢ συνιστώσα τὸ ἀδίκημα πράξις ἢ παράλειψις ἢ ἰσοδύναμος πράξις ἢ παράλειψις, θὰ ἀπετέλει ἀδίκημα κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς Δημοκρατίας ἔάν ἐλάμβανε χώραν ἐντὸς τῆς Δημοκρατίας ἢ, προκειμένου περὶ ἀδικήματος ὑποκειμένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Δημοκρατίας, καὶ διαπραχθέντος ἐκτὸς τῆς ἑδαφικῆς ἐπικρατείας αὐτῆς, ἔάν ἐλάμβανε χώραν ἐκτὸς τῆς ἑδαφικῆς ἐπικρατείας τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ ἀναλόγους περιστάσεις.

(2) Ἴνα ἀποφασισθῆ, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐὰν ἀδίκημά τι κατὰ τὴν νομοθεσίαν καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας ἐμπέπη ἔν τινι κατηγορίᾳ ἀδικημάτων, ἐκτιθεμένη εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα, οὐδόλως θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε εἰδικὴ πρόθεσις ἢ πνευματικὴ κατάστασις ἢ εἰδικαὶ ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ λογιζῶνται ὡς ἀναγκαῖα συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος τούτου δυνάμει τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας.

Παράρτημα.

(3) Αἱ ἐκτιθέμεναι εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα κατηγορίαι ἀδικημάτων, περιλαμβάνουν ἐν ἐκάστη περιπτώσει καὶ τὴν ἀπόπειραν ἢ συνωμοσίαν πρὸς διάπραξιν τῶν ἐν αὐτῷ περιγραφομένων ἀδικημάτων, τὴν συνδρομὴν, προτροπὴν ἢ προαγωγὴν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν, τὴν συνενοχίαν, πρὸ ἢ μετὰ τὴν διάπραξιν τῶν, ὡς καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς συλλήψεως ἢ διώξεως τῶν ἐνεχομένων εἰς τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα προσώπων.

Παράρτημα.

(4) Πᾶσα μνεῖα γινομένη ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ εἰς τὴν νομοθεσίαν οἰουδήποτε Κράτους ἢ χώρας θέλει ἐρμηνευθῆ ὡς διαλαμβάνουσα καὶ τὴν κρατούσαν εἰς οἰανδήποτε ἐδαφικὴν περιοχὴν αὐτῆς νομοθεσίαν.

6.—(1) Οὐδεὶς θέλει ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς καθωρισμένην χώραν τῆς Κοινοπολιτείας οὐδὲ δύναται νὰ κρατηθῆ ἢ νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεως αὐτοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως, ἐὰν οὗτος εἶναι πολίτης τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐὰν ὁ Ὑπουργός, τὸ ἐκδικάζον τὴν αἴτησιν τῆς ἐκδόσεως δικαστήριον ἢ τὸ ἐπιληφθὲν αἰτήσεως habeas corpus ἢ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνῃ ὅτι—

Γενικοὶ
περιορισμοὶ
ἐπὶ τῆς
ἐκδόσεως.

(α) τὸ ἀδίκημα, δι' ὃ οὗτος διώκεται ἢ κατεδικάσθη εἶναι πολιτικοῦ χαρακτῆρος·

(β) ἡ αἴτησις ἐκδόσεως (καίτοι ἐμφανιζομένη ὡς ἀφορῶσα εἰς ἀδίκημα δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἐκδοσις) ὑπεβλήθη ἐν τῇ πραγματικότητι ἐπὶ τῷ σκοπῷ διώξεως ἢ κολάσεως αὐτοῦ λόγῳ τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκει, τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων, τῆς ἐθνικότητός του ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων ἢ

(γ) οὗτος θὰ ἠδύνατο, ἐφ' ὅσον ἐνηργεῖτο ἡ ἐκδοσις του, νὰ τύχῃ δυσμενοῦς μεταχειρίσεως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του ἢ νὰ κολασθῆ, κρατηθῆ ἢ περιορισθῆ ἢ προσωπικῇ αὐτοῦ ἐλευθερίᾳ, λόγῳ τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκει, τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων, τῆς ἐθνικότητός του ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.

(2) Πρόσωπον διωκόμενον δι' ἀδίκημά τι δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ δύναται νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεώς του ἢ νὰ κρατηθῆ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε φανῆ, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο κατηγορεῖτο ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς κατηγορίας δυνάμει οἰονδήποτε κανόνος δικαίου, ἀφορῶντος εἰς προηγουμένην ἀθώωσιν ἢ καταδίκην.

(3) Οὐδεὶς θέλει ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ δύναται νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεώς του ἢ νὰ κρατηθῆ ἐπὶ τῷ τέλει ἐκδόσεώς του, ἐκτὸς ἐὰν διαλαμβάνηται πρόνοια ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους ἢ χώρας ἢ ἐν

διευθετήσει γενομένη μετὰ τοῦ τοιοῦτου Κράτους ἢ χώρας, διασφαλίζουσα ὅτι, ἐκτός ἐάν προηγουμένως ἐπανεέλθῃ ἢ τῷ παρασχέθῃ ἢ δυνατότης νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, οὗτος δὲν θὰ δικασθῇ, ἀποδοθῇ, ἐκδοθῇ ἢ παραδοθῇ εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ νὰ κρατηθῇ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς δίκην ἢ τῆς ἀποδόσεως, ἐκδόσεως ἢ παραδόσεώς του, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἐν τῷ ὧς εἴρηται Κράτει ἢ χώρᾳ, δι' ἀδίκημα ἢ ἀναφορικῶς πρὸς ἀδίκημά διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, πλην—

(α) τοῦ ἀδικήματος, ἀναφορικῶς πρὸς ὃ ἐγένετο ἢ αἰτήσις ἐκδόσεως δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου·

(β) οἰονδήποτε ἐλαφροτέρου ἀδικήματος, καταδειχθέντος ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἅτινα ἀπεδείχθησαν ἐνώπιον τοῦ δικατάξαντος τὴν ἐκδοσὶν δικαστηρίου· ἢ

(γ) οἰονδήποτε ἐτέρου ἀδικήματος, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ Ὑπουργὸς ἤθελε παρᾶσχει τὴν ἐπὶ τούτῳ συναίνεσίν του.

(4) Ἡ μνημονευομένη ἐν ἐδαφίῳ (3) διευθέτησις δύναται νὰ εἶναι εἴτε εἰδική, ἀφορῶσα εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, εἴτε γενικῆς φύσεως τοιαύτη, διὰ τοὺς σκοποὺς δὲ τοῦ εἰρημένου ἐδαφίου, πιστοποιητικὸν ἐκδοθὲν ὑπὸ ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, βεβαιοῦν τὴν ὑπαρξίν διευθετήσεως μετὰ ξένου τινὸς Κράτους ἢ χώρας τῆς Κοινοπολιτείας καὶ ἐκθέτον τοὺς διαλαμβανομένους ἐν αὐτῇ ὄρους συνιστᾶ ἀμάχητον ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ διαλαμβανομένων γεγονότων.

(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν λογίζονται ὡς πολιτικῆς φύσεως ἀδικήματα κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ οἰαδήποτε ἀδικήματα περιγραφόμενα ἐν ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἀρθροῦ 5.

Μέρος III.—ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἐξουσιοδότησις πρὸς ἑναρξίν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως.

7.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, αἰτινες ἀφορῶσιν εἰς τὰ προσωρινὰ ἐντάλματα, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν θὰ τυγχάνωσιν ἐφαρμογῆς ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε πρόσωπον εἰμὴ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «ἐξουσιοδότησις πρὸς ἑναρξίν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως») ἐκδιδομένης κατόπιν αἰτήσεως ἐκδόσεως, υποβαλλομένης ὑπὸ τινος Κράτους συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, ἐν ᾗ Κράτει ἢ χώρᾳ διώκεται ἢ κατεδικάσθη τὸ πρόσωπον, οὔτινος αἰτεῖται ἢ ἐκδοσις· ἢ αἰτήσις ἐκδόσεως δύναται νὰ υποβληθῇ εἴτε τῷ Ὑπουργῷ Ἐξωτερικῶν μέσῳ τοῦ διπλωματικοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους ἢ χώρας εἴτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τοιοῦτου Κράτους ἢ χώρας πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ διαπεπιστευμένον διπλωματικὸν ἐκπρόσωπον τῆς Δημοκρατίας.

(2) Πᾶσα αἴτησις, υποβαλλομένη διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὑπὸ Κράτους συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ὑπὸ καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας θέλει συνοδεύεται—

(α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει προσώπου διωκομένου δι' ἀδίκημά τι, ὑπὸ τῷ ἐντάλματος συλλήψεως αὐτοῦ, τοῦ ἐκδοθέντος εἰς τὸ ὧς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν·

(β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει προσώπου, ὅπερ καταζητεῖται πρὸς ἔκτισιν ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς εἰς τὸ ὧς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν, ὡς καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως ἐμφαινούσης τὸ μέγεθος τῆς τυχόν ἐκτιθείσης ἤδη ποινῆς;

όμοῦ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μετὰ στοιχείων ἀφορώντων εἰς τὸ πρόσωπον, οὐτινος ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ τῆς νομοθεσίας, θάσει τῶν ὁποίων διώκεται ἢ κατεδικάσθη, πρὸς τούτους δὲ ὑπὸ ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐπαρκῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8.

(3) Ἐπὶ τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως, ἐκτός ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν δύναται κατὰ νόμον νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα ἐκδόσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου ἢ ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα ἐκδόσεως αὐτοῦ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Νόμου.

8. (1) Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως προσώπου διωκομένου δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἢ προσώπου καταζητουμένου πρὸς ἔκτισιν ποινῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ μετὰ καταδίκην αὐτοῦ διὰ τοιοῦτον ἀδίκημα—

Σύλληψις ἐπὶ τῷ τέλει ἐκδόσεως.

(α) ἅμα τῇ λήψει ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως, ὑπὸ δικαστοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται ἢ πιστεύεται ὅτι εὐρίσκεται τὸ ὡς ἄνω πρόσωπον

(β) ἄνευ τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοιοῦτου Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ἅμα ὡς ἤθελε ληφθῆ καταγγελία ὅτι τὸ ὡς εἴρηται πρόσωπον εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ πιστεύεται ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Δημοκρατίαν,

ἔνταλμα δὲ ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου (β) ἄνωτέρω, ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφέρεται ὡς προσωρινὸν ἔνταλμα.

(2) Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῇ προσκομίσει τοιοῦτων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, θὰ ἐδικαιολόγουν τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως προσώπου διωκομένου διὰ τὴν διάπραξιν ἀναλόγου ἀδικήματος ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, προσώπου καταζητουμένου δι' ἔκτισιν ποινῆς, μετὰ καταδίκην αὐτοῦ δι' ἀδίκημά τι, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

(3) Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἤθελεν ἐκδοθῇ προσωρινὸν ἔνταλμα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἐκδοῦσα τοῦτο ἀρχὴ θέλει γνωστοποιήσῃ ἀμελλητί τὸ γεγονός εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ διαβιβάσει αὐτῷ τὴν καταγγελίαν καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τούτων ὁ Ὑπουργὸς δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἐντάλματος καὶ, ἐὰν ἐνηργήθῃ δυνάμει τοῦ ἐντάλματος ἢ σύλληψις τοῦ προσώπου εἰς ὃ ἀφορᾷ τούτο, νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ὀφείλει δὲ νὰ πράξῃ οὕτω ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐξουσιοδοτήσεως δι' ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ ἔνταλμα.

(4) Ἐνταλμα συλλήψεως ἐκδιδόμενον δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ τοῦτο ἀπειθῆναι ἢ παρ' οὐδὲποτε ἀστυνομικοῦ.

(5) Ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν σύλληψιν προσώπου διωκομένου διὰ κλοπὴν ἢ

κλεπταποδοχὴν ἢ δι' οἰονδήποτε ἕτερον ἀδίκημα κατὰ τῆς περιουσίας, πᾶς Ἐπαρχιακὸς Δικαστής, εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς Δημοκρατίας, κέκτηται τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλματος ἐρεύνης πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν τοιούτων περιουσιακῶν στοιχείων, ὡς ἐάν τὸ ἀδίκημα εἶχε διαπραχθῆ ἐν περιοχῇ ἐμπιπτούσῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὡς εἴρηται Δικαστοῦ.

Διαδικασία
ἐκδόσεως.

9.—(1) Πᾶν πρόσωπον, ὅπερ ἤθελε συλληφθῆ κατόπιν ἐντάλματος ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 8, θέλει προσαχθῆ τὸ ταχύτερον δυνατόν (ἐκτὸς ἐάν προηγουμένως ἀφεθῆ ἐλεύθερον δυνάμει τοῦ ἑδαφίου (3) τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθροῦ) ἐνώπιον δικαστοῦ τοῦ ἐν τῷ ἐντάλματι ὀριζομένου Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένου ὡς «τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδόσεως Δικαστήριον»).

(2) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διεξαγομένην δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διαδικασίαν, τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδόσεως Δικαστήριον κέκτηται, κατὰ τὸ πλησιέστερον δυνατόν, τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ τὰς αὐτὰς ἐξουσίας ὡς καὶ ὁ διεξάγων προανάκρισιν δικαστής, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξουσίας πρὸς προφυλάκισιν ἢ ἀπόλουσιν ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ ἔκδοσις προσώπου.

(3) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διεξαγομένην δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διαδικασίαν, τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδόσεως Δικαστήριον κέκτηται τὰς αὐτὰς ἐξουσίας, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξουσίας ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ διατάξῃ τὴν προφυλάκισιν ἢ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλουσιν τοῦ συλληφθέντος δυνάμει τοῦ ἐντάλματος προσώπου, ἢ δὲ δίκη διεξάγεται κατὰ τὸν αὐτόν, εἰ δυνατόν, τρόπον, ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ συνοπτικῆς ἐκδικάσεως ἀδικήματος, φερομένου ὡς διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου.

(4) Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελε παρασχεθῆ ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως, ὁ δὲ συλληφθεὶς τελεῖ ἐν προφυλάκισι δυνάμει προσωρινοῦ ἐντάλματος, τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδόσεως Δικαστήριον δύναται νὰ καθορίσῃ εὐλόγον προθεσίαν (τὴν ὁποίαν καὶ κοινοποιεῖ τῷ Ὑπουργῷ) πρὸς ἔκδοσιν τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως παρελθούσης δὲ ἀπράκτου τῆς τοιαύτης προθεσμίας, ὁ συλληφθεὶς θέλει ἀφεθῆ ἐλεύθερος.

(5) Ἐφ' ὅσον ἡ ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως ἤθελε παρασχεθῆ τὸ δὲ ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδόσεως Δικαστήριον ἤθελεν ἱκανοποιηθῆ, δυνάμει τῶν προσαχθέντων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ἢ τῶν κατ' αὐτῆς προσαχθέντων τοιούτων, ὅτι τὸ ἀδίκημα εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ τοιαύτη ἐξουσιοδότησις εἶναι ἀδίκημα δι' ὃ δύναται κατὰ νόμον νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, πρὸς τούτοις δὲ ἱκανοποιηθῆ—

(α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει προσώπου διωκομένου διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος, ὅτι τὰ προσαχθέντα ἐνώπιον αὐτοῦ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα εἶναι ἐπαρκῆ ὥστε νὰ δικαιολογῶσι τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς δίκην διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα, ἐφ' ὅσον τοῦτο διεπράττετο ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου

(β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει προσώπου καταζητουμένου διὰ τὴν ἔκτισιν ποινῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ τοιούτου ἀδικήματος, ὅτι τῷ ὄντι κατεδικάσθη καὶ ὅτι παρανόμως παραμένει ἐλεύθερον,

τὸ Δικαστήριον θέλει διατάξει τὴν προφυλάκισιν αὐτοῦ μέχρις οὗ χωρήσῃ ἡ ἔκδοσις, ἐκτὸς ἐάν ἡ ἔκδοσις ἀπαγορεύεται δυνάμει ἑτέρας τινὸς προνοίας τοῦ παρόντος Νόμου· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλει διατάξει ὅπως τὸ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ αἴτησις ἐκδόσεως πρόσωπον ἀφεθῇ ἐλεύθερον.

10.—(1) Τὸ Δικαστήριον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε διατάξει τὴν κράτησιν τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν προσώπου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9, θέλει πληροφορήσει ἅμα τὸν ἐνδιαφερόμενον, εἰς κοινὴν γλῶσσαν, περὶ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ὅπως ὑποβάλλῃ αἴτησιν διὰ habeas corpus πρὸς τούτους δὲ ἀμελλητὶ κοινοποίησιν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῷ Ὑπουργῷ.

Αἴτησις διὰ
habeas
corpus,
κ.λ.π.

(2) Πρόσωπον, οὗτινος διετάχθη ἡ κράτησις δυνάμει τοῦ ὡς εἴρηται ἄρθρου 9 δὲν δύναται δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ Κράτος ἢ τὴν χώραν, ἥτις ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ—

(α) ἐν πάσῃ περιπτώσει, μέχρις οὗ παρέλθῃ διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ περὶ ἐκδόσεως διάταγμα·

(β) ἐν ἡ περιπτώσει ἣθελεν ὑποβληθῆ αἴτησις διὰ habeas corpus ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῆ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

(3) Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, δύναται, μὴ ἐπηρεαζομένης οἰασθήποτε ἑτέρας δικαιοδοσίας αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν προσώπου, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι—

(α) λόγῳ τῆς ἀσημάντου φύσεως τοῦ ἀδικήματος, δι' ὃ διώκεται ἢ κατεδικάσθη· ἢ

(β) λόγῳ τῆς παρόδου μακροῦ χρόνου, ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ διάπραξις τοῦ ἀδικήματος, ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἀφ' οὗ καταζητεῖται πρὸς ἔκτισιν ποινῆς μετὰ καταδίκην αὐτοῦ· ἢ

(γ) λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία δὲν ἐγένετο καλῇ τῇ πίστει ἢ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς δικαιοσύνης,

ἢ ἀπόδοσις αὐτοῦ θὰ ἀπετέλει, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀπασῶν τῶν περιστάσεων, ἄδικον ἢ καταπιεστικὸν μέτρον.

(4) Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐπιλαμβανόμενον οἰασθήποτε τοιαύτης αἰτήσεως, δύναται νὰ δεχθῇ συμπληρωματικὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, σχετικὰ πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 ἢ δυνάμει τοῦ ἑδαφίου (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ διαδικασία διὰ τὴν ἐξέτασιν αἰτήσεως ὑποβληθείσης διὰ τὴν ἔκδοσιν habeas corpus λογίζεται ἐκκρεμοῦσα μέχρις οὗ ἐκδικασθῇ ἢ κατ' αὐτῆς τυχὸν ἀσκηθεῖσα ἔφεσις, ἢ παρέλθῃ ἀπρακτος ἢ προθεσμία, ἐν ἡ δύναται νὰ ἀσκηθῇ τοιαύτη ἔφεσις, ἢ, ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται ἄδεια διὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως, ἢ προθεσμία ἐν ἡ δύναται νὰ αἰτηθῇ ἡ παροχὴ τῆς τοιαύτης ἀδειας.

11.—(1) Ἐν αἰς περιπτώσεσιν ἣθеле διαταχθῇ ἡ κράτησις οἰουδήποτε προσώπου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Κράτος ἢ χώραν, ἥτις ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦτο δὲν ἀφέθῃ ἐλεύθερον δυνάμει διατάγματος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὃ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ἢ χώραν, ἐκτὸς ἐάν ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἀπαγορεύεται ἢ ἐπὶ τοῦ

Διάταγμα
ἐκδόσεως

παρόντος απαγορεύεται, υπό τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 6 ἢ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἢ ἐάν ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ προβῆ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος τῆς ἐκδόσεως.

(2) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς πρόσωπον, ὅπερ ἐκτίει ποινὴν φυλακίσεως ἢ κρατήσεως ἢ διώκεται δι' ἀδίκημά τι ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῆ, δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, διάταγμα ἐκδόσεως, μέχρις οὗ—

- (α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει προσώπου ἐκτίοντος ποινὴν φυλακίσεως ἢ κρατήσεως, ἐκτίσῃ τὴν τοιαύτην ποινὴν
- (β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει προσώπου διωκομένου δι' ἀδίκημά τι, ἐκδικασθῆ ἢ ἀποσυρθῆ ἢ κατ' αὐτοῦ προσαφθεῖσα κατηγορία καὶ ἐκτίσῃ τὴν τυχόν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν φυλακίσεως (οὐχὶ ἐπ' ἀναστολῆ).

(3) Ὁ Ὑπουργὸς δὲν θέλει προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι, διὰ τοὺς ἐν ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἀρθροῦ 10 μνημονευομένους λόγους, ἢ ἀπόδοσις τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ ἔκδοσις προσώπου, εἰς τὸ Κράτος ἢ χώραν, ἦτις ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, θὰ ἀπετέλει ἀδικον ἢ καταπιεστικὸν μέτρον.

(4) Ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐν τῇ περιπτώσει προσώπου διωκομένου ἢ καταδικασθέντος δι' ἀδίκημα μὴ ἐπαγόμενον τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ καταδικασθῆ ἢ κατεδικάσθῃ εἰς θάνατον διὰ τὸ τοιοῦτον ἀδίκημα ἐν τῷ Κράτει ἢ τῇ χώρᾳ, ἦτις ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ.

(5) Ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διὰ τὴν ἀπόδοσιν προσώπου, οὗτινος ἀπεφασίσθη ἢ ἔκδοσις συνεπιεῖα αἰτήσεως ὑποβληθείσης ὑπὸ τινος Κράτους ἢ χώρας, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἑτέρα αἰτήσις περὶ ἐκδόσεως τοῦ αὐτοῦ προσώπου ὑπὸ ἑτέρου Κράτους ἢ χώρας καὶ ὁ Ὑπουργὸς κρίνει, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πασῶν τῶν περιστάσεων καὶ ἰδίᾳ—

- (α) τῆς σχετικῆς σοβαρότητος τῶν ἀδικημάτων, εἰς ἅτινα ἀναφέρονται αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις ἐκδόσεως
- (β) τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ἐκάστη τοιαύτη αἰτήσις καὶ
- (γ) τῆς ἐθνικότητος ἢ ὑπηκοότητος τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν προσώπου καὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ διαμονῆς,

ὅτι θὰ ἔδει νὰ προτιμηθῆ ἢ ἑτέρα τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων.

(6) Ἡ ἔκδοσις διατάγματος δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ θέλει ἀμελλητὶ κοινοποιηθῆ εἰς τὸ πρόσωπον, ὅπερ δυνάμει τούτου μέλλει νὰ ἐκδοθῆ.

* Ἀπόλυσις ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς ἐκδόσεως.

12.—(1) Πᾶς ὅστις κρατεῖται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκδόσεως τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, δύναται δι' αἰτήσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀφεθῆ ἐλεύθερος, ἅμα τῇ παρόδῳ τῶν ἐν τοῖς ἐφεξῆς προθεσμιῶν, ἦτοι—

- (α) ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἅμα τῇ παρόδῳ δύο μηνῶν, τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν,

λαμβάνομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἔδαφίου (2) τοῦ ἀρθροῦ 10, θά ἠδύνατο νά ἐνεργηθῆ ἢ ἀπόδοσις του εἰς τὸ Κράτος ἢ τὴν χώραν, ἥτις ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ·

- (β) ἐν τῇ περιπτώσει διατάγματος περὶ ἀποδόσεως αὐτοῦ ἔκδοθέντος δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 11, ἅμα τῇ παρόδῳ ἐνὸς μηνός, τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐχώρησεν ἢ ἔκδοσις τοῦ τοιοῦτου διατάγματος.

(2) Ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, τὸ Δικαστήριον, ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἠθέλεν ἰκανοποιηθῆ ὅτι παρεσχέθη τῷ Ὑπουργῷ εὐλογος περὶ τῆς σκοπούμενης αἰτήσεως προειδοποίησις, δύναται νά διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ αἰτητοῦ καὶ τὴν ἀκύρωσιν παντὸς δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 11 τυχόν ἐκδοθέντος διατάγματος ἐκτὸς ἐὰν παρασχεθῶσιν αὐτῷ ἐπαρκεῖς περὶ τοῦ ἐναντιοῦ αἰτιολογίαι.

13.—(1) Εἰς πᾶσαν διαδικασίαν διεξαγομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως habeas corpus, ἀναφορικῶς πρὸς κρατούμενον, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, πρόσωπον—

*Αποδεικτικὰ
στοιχεῖα.

- (α) πᾶν, δεόντως κεκυρωμένον, ἔγγραφον, φερόμενον ὡς περιέχον ἔνορκον μαρτυρικὴν κατάθεσιν παρασχεθεῖσαν εἰς Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς καθωρισμένην Χώραν τῆς Κοινοπολιτείας, γίνεται ἀποδεκτὸν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον τῶν ἐν αὐτῷ ἐκτιθεμένων γεγονότων·

- (β) πᾶν, δεόντως κεκυρωμένον ἔγγραφον, φερόμενον ὡς ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ἢ ὡς ἀντίγραφον τοιοῦτου ἔγγραφου κατατεθέντος εἰς οἰανδήποτε δικαστικὴν διαδικασίαν διεξαχθεῖσαν εἰς τὸ τοιοῦτον Κράτος ἢ χώραν, γίνεται δεκτὸν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον·

- (γ) πᾶν, δεόντως κεκυρωμένον ἔγγραφον, πιστοποιοῦν ὅτι πρόσωπόν τι κατεδικάσθη κατὰ τὴν καθωρισμένην ἐν τῷ ἔγγραφῳ ἡμερομηνίαν, δι' ἀδίκημα κατὰ τὸ δίκαιον οἰουδήποτε τοιοῦτου Κράτους ἢ Χώρας ἢ τμήματος αὐτῶν, γίνεται δεκτὸν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον τοῦ γεγονότος καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τοιαύτης καταδίκης.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἔγγραφόν τι λογιζέται ὡς δεόντως κεκυρωμένον τοιοῦτο—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ἔγγραφου περιέχοντος μαρτυρικὴν κατάθεσιν παρασχεθεῖσαν ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον ἠθέλε πιστοποιηθῆ ὑπὸ δικαστοῦ ἢ λειτουργοῦ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους ἢ χώρας ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον, τὸ περιέχον ἢ ἀναγράφον τὴν τοιαύτην μαρτυρικὴν κατάθεσιν ἢ πιστὸν ἀντίγραφον αὐτοῦ·

- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ἔγγραφου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, ἐφ' ὅσον ἠθέλε πιστοποιηθῆ ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὅτι εἶναι τὸ πρωτότυπον τοῦ οὕτω κατατεθέντος ἔγγραφου ἢ πιστὸν ἀντίγραφον αὐτοῦ·

- (γ) ἐν τῇ περιπτώσει ἔγγραφου θεβαιουῦντος τὴν καταδίκην πρόσωπου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἠθέλε πιστοποιηθῆ ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω,

καὶ ἐν πάσῃ τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἔγγραφον κυροῦται εἴτε δι' ἐνόρκου τινὸς μαρτυρίας εἴτε διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγίδος Ὑπουργοῦ τοῦ Κράτους μεθ' οὗ συνήφθη συνθήκη ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας, ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας.

(3) Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «ἔνορκος» περιλαμβάνει καὶ ἐπίσημον θεβαίωσιν ἢ δήλωσιν· οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ἀποκλείει τὴν παραδοχὴν οἰουδήποτε ἐγγράφου ὡς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον εἶναι παραδεκτὸν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ἀνεξαρτήτως τῶν προνοιῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κράτησις.

14.—(1) Διὰ τὴν κράτησιν προσώπων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 θέλει χρησιμοποιηθῆ τὸ αὐτὸ ἴδρυμα ὡς καὶ ἐπὶ προσώπων κατηγορουμένων δι' ἀδίκημα ἐνώπιον τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ἐκδόσεως Δικαστηρίου.

(2) Κρατούμενος συνετεία ἐντάλματος ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις ἤθελεν ἀποδράσει ἐκ τοῦ τόπου τῆς κρατήσεώς του, δύναται νὰ συλληφθῆ εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ προσώπου ἀποδράσαντος ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα ἐκρατεῖτο δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως αὐτοῦ ἐκδοθέντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἀναφορικῶς πρὸς ἀδίκημα διαπραχθὲν ἐν τῇ ἐδαφικῇ αὐτῆς ἐπικρατείᾳ.

(3) Ἐφ' ὅσον ἤθελε καταστῆ ἀναγκαία δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἢ μεταγωγῇ προσώπου, κρατουμένου εἰς οἰονδήποτε μέρος τῆς Δημοκρατίας, εἴτε δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἴτε ἄλλως πως, εἰς οἰονδήποτε ἕτερον μέρος τῆς Δημοκρατίας, τὸ πρόσωπον τοῦτο, καθ' ὃ διάστημα διαρκεῖ ἢ τοιαύτη μεταγωγῇ θέλει ἐξακολουθήσει τελοῦν ὑπὸ νόμιμον κράτησιν, μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κρατήσεώς του.

(4) Διάταγμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἔκδοσιν προσώπου εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν, ἐκδοθὲν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11, συνιστᾷ ἐπαρκῆ ἐξουσιοδότησιν δι' ἅπαντα τὰ πρόσωπα, πρὸς ἅτινα ἀπευθύνεται, πρὸς τούτοις δὲ δι' ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ τὴν παραλαβὴν, κράτησιν καὶ μεταφορὰν τοῦ ὡς εἴρηται προσώπου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τοιοῦτου Κράτους ἢ Χώρας.

Τύπος ἐνταλμάτων καὶ διαταγμάτων.

15.—(1) Τὰ δυνάμει τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντάλματα ἢ διατάγματα δέον ὅπως φέρωσι τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

(2) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται διὰ Κανονισμῶν, δημοσιευομένων ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ καθορίσῃ τὸν τύπον παντὸς ἐντάλματος ἢ διατάγματος, ἐκδιδομένου δυνάμει τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Μέρος IV.—ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΚΡΑΤΩΝ ΣΥΝΑΨΑΝΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Περιορισμός ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως ἐιδικῶν μέσων ἀναφορικῶς πρὸς ἕτερα ἀδικήματα.

16.—(1) Τὸ παρὸν ἄρθρον τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ παντὸς προσώπου διωκομένου ἢ καταδικασθέντος δι' ἀδίκημα δυνάμει τῆς κρατούσης ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ νομοθεσίας, ὅπερ ἤθελεν ἀποδοθῆ τῇ Δημοκρατίᾳ ἐκ τινος ξένου Κράτους συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐκ τινος καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, δυνάμει τῶν προνοιῶν οἰουδήποτε νόμου τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους ἢ χώρας, περιέχοντος προνοίας ἀναλόγους πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενας τοιαύτας.

(2) Κατὰ τὴν καθωρισμένην ἐν ἐδαφίῳ (3) περίοδον, πρόσωπον, ὑποκειμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν θέλει διωχθῆ

ἢ δικασθῆ ἢ κρατηθῆ ἐν τῇ Δημοκρίτῃ δι' ἀδίκημα ἢ ἀναφορικῶς πρὸς ἀδίκημα διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, πλὴν—

- (α) τοῦ ἀδικήματος, ἀναφορικῶς πρὸς ὃ ἐχώρησεν ἢ ἐκδοσίς·
 (β) οἰουδήποτε ἐλαφροτέρου ἀδικήματος, ἐδραζομένου ἐπὶ τῶν γεγονότων, ἅτινα ἀπεδείχθησαν ἐπὶ τῷ τέλει ἐξασφαλίσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς εἴρηται προσώπου·
 (γ) οἰουδήποτε ἑτέρου ἀδικήματος, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὁποῖον ἢ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους ἢ τῆς χώρας, ἐξ ἧς ἐχώρησεν ἢ ἐκδοσίς, ἤθελε παράσχει τὴν ἐπὶ τούτῳ συναίνεσίν τῆς.

(3) Ἡ μνημονευομένη ἐν ἐδαφίῳ (2) περίοδος ἀναφορικῶς πρὸς πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπὶ τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ ἀφίξεώς του εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ὡς ἀναφέρεται ἐν ἐδαφίῳ (1), λήγει δὲ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Δημοκρατίαν.

17.—(1) Τὸ παρὸν ἄρθρον τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ προσώπων, διωκομένων δι' ἀδικημά τι δυνάμει τῆς κρατούσης ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ νομοθεσίας, ἅτινα ἤθελον ἀποδοθῆ εἰς τὴν Δημοκρατίαν ἕκ τινος ξένου Κράτους ἢ καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 16.

*Επιστροφή
προσώπων μὴ
δικασθέντων
ἢ ἀθωωθέντων
εἰς τὴν χώραν,
ἐξ ἧς ἐχώρησεν
ἢ ἐκδοσίς των.

(2) Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελε προσαχθῆ εἰς δίκην πρόσωπον ὑποκείμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀδίκημα δι' ὃ παρεδόθη τῇ Δημοκρατίᾳ, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ ἀφίξεώς του εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ὃ Ὑπουργὸς δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν, τῇ αἰτήσει τοῦ ὡς εἴρηται προσώπου, νὰ διευθετήσῃ ὅπως, χωρήσῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν, ἢ δωρεὰν αὐτοῦ ἐπιστροφή εἰς τὴν χώραν, ἐξ ἧς ἐγένετο ἢ ἐκδοσίς.

Μέρος V.—ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

18. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πρόσωπα φυγοδικοῦντα ἐκ Κρατῶν συναφάντων συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐκ καθωρισμένων χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας, ὑποκείνται εἰς σύλληψιν καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδόσεως, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τὸ ἀδίκημα δι' ὃ διώκονται ἢ κατεδικάσθησαν διεπράχθη πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Σύλληψις,
κ.λ.π., φυγο-
δικῶν δι' ἀδι-
κήματα
δι' ἅτινα
δύναται
κατὰ νόμον
νὰ χωρήσῃ
ἐκδοσίς.

19. Ἄπαντα τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα ἤθελον εὑρεθῆ ἐν τῇ κατοχῇ φυγοδίκου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως αὐτοῦ καὶ ἅτινα ἤθελον κριθῆ ὡς στοιχεῖα οὐσιώδους σημασίας διὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀδικήματος, δι' ὃ χωρεῖ ἢ ἐκδοσίς, θέλουν παραδοθῆ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φυγοδίκου, διαφυλασσομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν τυχόν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τρίτων προσώπων.

*Ἀντικείμενα
εὐρισκό-
μενα ἐπὶ
φυγοδίκων.

20. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου θὰ τυγχάνωσιν ἐφαρμογῆς καὶ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὑφίσταται διμερὴς συμφωνία ἢ διμερὴς διευθέτησις μεταξὺ ξένου τινὸς Κράτους ἢ χώρας τῆς Κοινοπολιτείας καὶ τῆς Δημοκρατίας.

Διμερεῖς
Συμφωνίαι.

21. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδώσῃ Κανονισμοὺς διὰ τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τῶν προνοιῶν τοῦ παρόντος Νόμου :

Κανονισμοί.

Νοεῖται ὅτι Κανονισμοὶ γινόμενοι ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου κατατίθενται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων. Ἐὰν μετὰ πάροδον

είκοσι και μιὰς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταθέσεως ἢ Βουλῆ τῶν Ἀντιπροσώπων δι' ἀποφάσεως αὐτῆς δὲν τροποποίησις ἢ ἀκυρώσις τοὺς οὕτω κατατεθέντας Κανονισμοὺς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τότε οὗτοι ἀμέσως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας δημοσιεύονται ἐν τῇ ἐπισημῷ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας καὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς τοιαύτης δημοσιεύσεως. Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων οὗτοι δημοσιεύονται ἐν τῇ ἐπισημῷ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας ὡς ἤθελον οὕτω τροποποιηθῆ ὑπ' αὐτῆς καὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς τοιαύτης δημοσιεύσεως.

Καταργήσεις

22. Οἱ περὶ Ἐκδόσεως Νόμοι τοῦ 1870 ἕως 1935 καὶ ὁ περὶ Φυγοδικῶν Νόμος τοῦ 1881 θὰ παύσωσιν ἰσχύοντες ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ :

Ἡ Νοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδόλως ἐπιρραζοῦσι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς εἴρηται Νόμων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἤθελον ἐκδοθῆ ἔνταλμα ἢ διάταγμα δυνάμει τῶν Νόμων τούτων καὶ ἐκτελεσθῆ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ.

Ἐναρξίς
ἰσχύος

23. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει τεθῆ ἐν ἐφαρμογῇ καθ' ἡμερομηνίαν καθορισθησομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ γνωστοποιήσεως αὐτοῦ δημοσιευθησομένης ἐν τῇ ἐπισημῷ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, δυνατόν δὲ νὰ ὀρισθῶσι διαφορετικαὶ ἡμερομηνίαι διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος διαφόρων, ἐπὶ μέρους, διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Περιγραφή ἀδικημάτων, δι' ἅτινα δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις εἰς καθωρισμένας χώρας τῆς Κοινοπολιτείας.

(Ἄρθρον 5)

1. Φόνος παντὸς βαθμοῦ.
2. Ἀνθρωποκτονία.
3. Ἀδίκημα κατὰ τοῦ δικαίου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀμβλωσιν.
4. Κακόβουλος ἢ ἐκ προθέσεως τραυματισμὸς ἢ ἐπαγωγή σοβαρᾶς σωματικῆς θλάθης.
5. Παράνομος ἐπίθεσις ἐπαγομένη πραγματικὴν σωματικὴν θλάθην.
6. Βιασμός.
7. Παράνομος συνουσία μετὰ θήλεος.
8. Ἀσεμνὸς ἐπίθεσις.
9. Προαγωγή ἢ ἐκμετάλλεσις γυναικῶν ἢ νεαρῶν προσώπων δι' ἀνηθικούς σκοπούς.
10. Διγαμία.
11. Ἀπαγωγή, παράνομος κατακράτησις ἢ δουλεμπορία.
12. Ἀπαγωγή, ἐγκατάλειψις, ἔκθεσις ἢ παράνομος κράτησις παιδίου.
13. Δωροδοκία.
14. Ψευδορκία ἢ δεκασμὸς μαρτύρων πρὸς διάπραξιν ψευδορκίας ἢ συνωμοσία πρὸς παρακώλυσιν τοῦ ἔργου τῆς δικαιοσύνης.
15. Ἐμπρησμός.
16. Ἀδίκημα ἀφορῶν εἰς τὴν κιβδηλείαν νομισμάτων.
17. Ἀδίκημα κατὰ τοῦ δικαίου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν πλαστογραφίαν.
18. Κλοπή, κατάχρησις, δολία μετατροπὴ, δολία ἀπόδοσις ψευδῶν λογαριασμῶν, ληψίς περιουσιακῶν στοιχείων ἢ πιστώσεως διὰ τῆς χρήσεως ψευδῶν παραστάσεων, κλεπταποδοχὴ ἢ οἰονδιῆποτε ἕτερον ἀδίκημα κατὰ τῆς περιουσίας, ἐμπεριέχον δόλον.

19. Διάρρηξις ἐν καιρῷ νυκτός ἢ ἡμέρας ἢ παρόμοια ἀδικήματα.
20. Ληστεία.
21. Ἐκβιασμός διὰ τῆς χρήσεως ἀπειλῶν ἢ καταχρήσεως ἐξουσίας.
22. Ἀδίκημα κατὰ τοῦ ἀφορώντος εἰς τὴν πτώχευσιν ἢ τὰς ἐταιρείας δικαίου.
23. Κακόβουλος ἢ ἐκ προθέσεως ἐπαγωγή ζημίας εἰς περιουσίαν.
24. Πράξεις γενόμεναι ἐκ προθέσεως ἵνα θέσωσιν ἐν κινδύνῳ, ὀχλήματα, σκάφη ἢ ἀεροσκάφη.
25. Ἀδίκημα κατὰ τοῦ δικαίου τοῦ ἀφορώντος εἰς τὰ ναρκωτικά.
26. Πειρατεία.
27. Στάσις κατὰ τῆς ἐξουσίας κυβερνήτου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους.
28. Παράβασις τῶν περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀπαγορευτικῶν κανονισμῶν, τῶν ἀφορώντων εἰς πολυτίμους λίθους, χρυσὸν καὶ ἕτερα πολύτιμα μέταλλα.

